

การพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

The Development of Instructional Media on Thai Classifiers for Chinese Students Learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University

Yang Xinghua¹

ยุพิน จันทรเรือง²

อัญชลี เทังตระกูล³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารวบรวมและจำแนกคำลักษณนามภาษาไทยที่นักศึกษาจีนศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้ไม่ถูกต้อง และเพื่อพัฒนาสื่อเรื่อง คำลักษณนามภาษาไทยที่มีความเหมาะสม สอดคล้องด้านเนื้อหาและภาษาสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยฉงชิ่ง นอร์มอล ชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน และนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยวีชีนอร์มอล ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน ที่ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปีการศึกษา 2558 และผู้ประเมินแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 10 คน และนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยฉงชิ่ง นอร์มอล ชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน ที่ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษารวบรวมและจำแนกคำลักษณนามภาษาไทยที่นักศึกษาจีนศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้ไม่ถูกต้อง พบว่า การใช้คำลักษณนามภาษาไทยที่มีความบกพร่องของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อย คำนามที่ตอบผิดมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ คำว่า ที่นอน (คำลักษณนามที่ใช้ ผ้าน) ตอบผิดจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 92.75 คำลำดับที่ 108 คำว่า แม่น้ำ (คำลักษณนามที่ใช้ สาย) ตอบผิดจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 คำลำดับที่ 300 คำว่า สมุด (คำลักษณนามที่ใช้ เล่ม) ไม่มีผู้ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 0.00 เมื่อเรียงลำดับตามคำตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.17 ขึ้นไป โดยนำมาจัดหมวดหมู่ตามลักษณะรูปร่างและชนิดได้จำนวน 7 หมวดหมู่ คือ 1) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิต จำนวน 17 คำ ได้แก่ ครู ผู้หญิง พระสงฆ์ เจ้าอาวาส แม่

¹ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย email: 155253769@qq.com

² คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ชี สามเณร เจ้าหญิง เจ้าชาย ทหาร ตำรวจ วิศวกร เจ้าหน้าที่ นักยุง ลิง ปูทะเล ช้างป่า ช้างบ้าน 2) คำลักษณนามที่ใช้กับมนุษย์และนามธรรม จำนวน 13 คำ เช่น ยักษ์ เปรต นางไม้ ฤๅษี ปีศาจ ศีล ฝิ รางวัล การบ้าน ความดี ความคิด กฎหมาย คะแนน 3) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะกลม จำนวน 15 คำ เช่น ยางรถยนต์ ถ้วยชาม ถัง หม้อ ถาด กระป๋อง จาน แก้วน้ำ กะละมัง ถ้วยกาแฟ แจกัน ถ้วยกระต๊าก โคมไฟ กระทง กระเช้า 4) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเล็กยาว จำนวน 19 คำ เช่น เส้นผม แม่น้ำ เขือก ริมบ้น สายพาน ซิป โซ่ ถนน สายสร้อย เสืออากาศ เสือไฟฟ้า ตะปู ไมโครโฟน คัตเตอร์ กรรไกร แปรงสีฟัน ประทัด รูป ร่ม 5) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแบนเป็นแผ่น จำนวน 14 คำ เช่น ใบลา ตัวชมภาพยนตร์ ใบขี้ชี ผ้าอนามัย กระจกเงา ป้ายทะเบียน ขนมหึง บัตรประจำตัวประชาชน ที่นอน บัตรเครดิต แผ่นปลิว ลูกกระต๊าก บัตรเชิญ แบบฝึกหัด 6) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่เป้นต้น ดอก หน่อ และกอ จำนวน 17 คำ จำนวน 13 คำ เช่น เห็ด หน่อไม้ กระบองเพชร ดอกมะลิ ดอกไม้ แครอท มะนาว ส้ม ส้มโอ มะม่วง สตรอว์เบอร์รี่ ข้าวโพด มันฝรั่ง มะเขือเทศ แตงกวา หัวไชเท้า และ 7) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะอื่น ๆ จำนวน 14 คำ เช่น กุญแจ กีตาร์ ลิฟต์ ไม้แขวนเสื้อ แบตเตอรี่ กระดุก หน้ากาก กล้องถ่ายรูป เตียง แวนตา ฟัน เครื่องบิน เคาริต กาดม้มน้ำ

2. ผลการพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้พัฒนาสื่อเกี่ยวกับการใช้คำลักษณนามภาษาไทยขึ้น เพื่อแก้ไขการใช้คำลักษณนามที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาชาวจีน ได้แก่แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 7 เล่ม จัดทำขึ้นจากคำลักษณนามที่นักศึกษาจีนตอบผิดร้อยละ 52.17 ขึ้นไป โดยผลการประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสม พบว่าอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีนมีความเห็นว่า แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48 และนักศึกษาจีนมีความเห็นว่าแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.50

คำสำคัญ: สื่อ คำลักษณนามภาษาไทย

Abstract

The objectives of this study were to categorize the Thai classifiers inaccurately used by Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University, and to develop the instructional media on Thai classifiers appropriate for Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University. The population was divided into two groups. The first was 32 third-year Chinese students from Chuxiong Normal University and 37 third-year Chinese students from Yuxi Normal University who were Chinese students learning Thai at Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University in the academic year 2015. The second was the practice package evaluators which involved 10 lecturers teaching Chinese students at

Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University, and 32 Chinese students from Chuxiong Normal University who studied at Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University in the academic year 2016. The research instruments were the survey form on using Thai classifiers for Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University and the practice package on Thai classifiers for Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University. The data was analyzed by descriptive statistics that involved percentage and mean.

The results showed that:

1. The survey and categorization of Thai classifiers used by Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University indicated that the students used these classifiers inaccurately. The mistakenly used classifiers by Chinese students in descending order were reported. The first in the rank was the classifying word for “bed” with 64 errors accounted for 92.75%. The 108th word was “river” with 36 errors accounted for 52.17%. The 300th word was “notebook” with zero error. And, these classifiers were classified into 7 categories. That is,

1.1 Classifiers used for animated items were 17 words including teacher, woman, monk, abbot, nun, novice monk, princess, prince, soldier, police, engineer, creditor, peacock, monkey, sea crab, wild elephant, and domesticated elephant.

1.2 Classifiers used for unanimated and abstract items were 13 words including giant, hungry ghost, nymph, hermit, demon, precept, ghost, dish, glass, basin, coffee cup, vase, paper cup, lamp, banana leaf container, and basket.

1.3 Classifiers used for circular items were 15 words including car tire, bowl, water container, pot, belt, zip, chain, road, necklace, antenna, nail, microphone, cutter, scissor, toothbrush, firecracker, incense, and umbrella.

1.4 Classifiers used for small, thin, and long items were 19 words including hair, river, robe, ribbon, belt, zip, chain, road, necklace, antenna, electricity pole, nail, microphone, cutter, scissor, toothbrush, firecracker, incense, and umbrella.

1.5 Classifiers used for thin and flat items were 14 words including leave-taking form, movie ticket, driving license, sanitary napkin, mirror, license plate, bread, identification card, bed, credit card, leaflet, paper bag, invitation card, and practice book.

1.6 Classifiers used for classifying parts of the plants were 13 words including mushroom, bamboo shoot, cactus, jasmine, flower, carrot, lemon, orange, pomelo, mango, strawberry, corn, potato, tomato, cucumber, and radish.

1.7 Classifiers used for other items including keys, guitar, elevator, hanger,

battery, bone, mask, camera, bed, glasses, tooth, airplane, iron, and kettle.

2. The development of instructional media on Thai classifiers for Chinese students learning Thai at Chiang Rai Rajabhat University in order to fix the inaccurate use of these classifiers for Chinese students learning Thai comprised 7 practice books that were constructed based on 52.7% inaccurate use of Thai classifiers by Chinese students learning Thai. The evaluation results of the developed practice books on validity and appropriateness were reported. That is, the lecturers teaching Chinese students indicated that the developed practice books were of high quality with the mean score at 4.48. Likewise, the Chinese students learning Thai indicated that the developed practice books were of high quality with the mean score at 4.50.

Keywords: Instructional media, Thai classifiers

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มุ่งให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ผลิตบัตินิตและพัฒนาคคนที่พร้อมด้วยความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของประชาชน มีส่วนร่วมและสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ รวมทั้งภาคเอกชน และเป็นองค์กรที่เชี่ยวชาญอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนบน เนื่องจากมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสหภาพเมียนมาร์และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสามารถเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีระยะทางประมาณ 250 กิโลเมตร ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรามีธรรมชาติที่สวยงาม และมีบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเป็นสถาบันการศึกษา จึงมีนักศึกษาชาวไทยและชาวจีนเข้ามาศึกษาจำนวนมาก

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2546 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีบันทึกข้อตกลงความเข้าใจกับนานาชาติ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น มหาวิทยาลัยยู่ซีนอร์นอล (Yuxi Normal University) มหาวิทยาลัยฝูเอ๋อ (Puer University) มหาวิทยาลัยเหอฉี (Hechi University) วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเจียงยูนนาน (Yunnan Jiaotong College) วิทยาลัยทรัพยากรที่ดินแห่งมณฑลยูนนาน (Yunnan Land and Resources Vocational College) และมหาวิทยาลัยฉู่ฉงนอร์มอล (Chuxiong Normal University) เพื่อแลกเปลี่ยนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระยะสั้น 1 ปี และระดับปริญญาตรี อีกทั้งแลกเปลี่ยนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. กองวิเทศสัมพันธ์, 2556 : 15 - 18)

ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา มีนักศึกษาชาวจีนได้เข้ามาศึกษา และสำเร็จการศึกษา ประมาณ 400 คน โดยศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี หลักสูตรอนุปริญญา และหลักสูตรระยะสั้น ทั้งนี้ นักศึกษาจีนที่สำเร็จการศึกษาออกไปได้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์หลากหลาย ทั้งเป็นผู้สอนภาษาไทย และทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาษา เช่น พนักงานโรงแรม มัคคุเทศก์ และธุรกิจระหว่างประเทศ จากความสำเร็จดังกล่าวจึงมีนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมากขึ้น

สำหรับ มหาวิทยาลัยวูชิ่งนอร์มอล มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในปีพุทธศักราช 2547 และมหาวิทยาลัยฉู่ฉ่งนอร์มอล มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในปีพุทธศักราช 2552 นักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยดังกล่าวได้ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 2 จะศึกษาที่มหาวิทยาลัยวูชิ่งนอร์มอลหรือมหาวิทยาลัยฉู่ฉ่งนอร์มอล และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 - 4 จะมาศึกษาที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย หลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย อีกทั้งเคยปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่กองวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า นักศึกษาชาวจีนยังมีปัญหาในการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำลักษณนาม ดังตัวอย่างการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชาวจีนที่ผิดพลาด เช่น กา 3 อัน สุนัข 1 อัน ผี 1 คน พระพุทธรูป 1 รูป ดินสอ 1 อัน เข็ม 1 ตัว เจตีย์ 1 ตัว ดาว 1 ตัว เตาเรด 1 ตัว เป็นต้น

หากเปรียบเทียบระหว่างคำลักษณนามภาษาไทยกับคำลักษณนามในภาษาจีนจะพบว่า คำลักษณนามภาษาไทยใช้บอกลักษณะของคำนามเช่นเดียวกับคำลักษณนามในภาษาจีน แต่คำลักษณนามในภาษาไทยจะตามหลังคำนามและใช้บอกลักษณะของคำนามที่แตกต่างออกไป โดยสอดคล้องกับ บรรจบ พันธุมธรา (2523 : 223-224) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด ต้องมีคำขยายคำนามเพื่อบอกรูปร่างลักษณะและชนิด ช่วยทำให้คำที่มีหลายความหมายมีความหมายชัดเจนขึ้น เช่น กา 3 ใบ กา 3 ตัว เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้ที่ใช้คำลักษณนามในภาษาไทยได้ถูกต้อง ต้องเข้าใจ รู้จักคำนาม และจดจำคำบอกลักษณะได้ ดังมีตัวอย่างการใช้คำลักษณนามภาษาไทย เช่น ดินสอ 1 แท่ง ปากกา 1 ด้าม ส่วนการใช้คำลักษณนามว่า อัน ในภาษาจีนใช้เป็นคำลักษณนามของสิ่งของและสัตว์ร่วมกัน หากเป็นภาษาจีนก็ถือว่านักศึกษาจีนใช้คำลักษณนามได้ถูกต้อง ดังนั้นนักศึกษาจีนอาจนำวิธีการใช้คำว่า อัน จากภาษาจีนมาใช้ด้วยความเคยชิน และเข้าใจว่าในภาษาไทยใช้ลักษณนามแบบเดียวกัน ซึ่งเป็นการใช้คำลักษณนามที่ไม่ถูกต้องในภาษาไทย

ผู้วิจัยจึงได้สำรวจงานวิจัยเพื่อจัดทำสื่อแก้ไขปัญหการใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้องของนักศึกษาจีนเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในการดำเนินชีวิตประจำวันและเพิ่มพูนความรู้ภาษาไทยให้นักศึกษาจีนจากการศึกษางานวิจัยของ วิไลพร จินเมือง (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณนามมีค่าเท่ากับ 76.67/78.33 ซึ่งถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำลักษณนามของผู้เรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดี

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจรวบรวมการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ไม่ถูกต้อง และสร้างสื่อเพื่อให้นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้คำลักษณนามให้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในการดำเนินชีวิตประจำวันและเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาไทยให้นักศึกษาจีน สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนยังสามารถใช้เป็นสื่อช่วยการสอนคำลักษณนามภาษาไทยและเป็นแนวทางช่วยเผยแพร่ภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนรู้ภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา รวบรวมและจำแนกคำลักษณนามภาษาไทย ที่นักศึกษาจีนศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้ไม่ถูกต้อง
2. เพื่อพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยที่มีความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้อง ด้านเนื้อหาและภาษา สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบคำลักษณนามภาษาไทยที่นักศึกษาจีนซึ่งศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้ไม่ถูกต้อง
2. ได้สื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยที่มีความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง ด้านเนื้อหาและภาษา สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สามารถนำไปพัฒนาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น
3. ได้แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ เพื่อใช้ในการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

- 1.1 ผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 69 คน ประกอบด้วย
 - 1.1.1 นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยฉงชิ่งมอ ล ชั้นปีที่ 3
 - 1.1.2 นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยยวี่ซินอ์นอล
- 1.2 ผู้ประเมินแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย
 - 1.2.1 อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 - 1.2.2 นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยฉงชิ่งมอ ล

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ คำลักษณนามภาษาไทย คัดเลือกจากคำลักษณนามที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 300 คำ จากรายการคำนามของ ภิญญาตา ทวีสุข (2555 : บทคัดย่อ)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้ตอบแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 69 คน
2. ผู้ประเมินแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. แบบฝึกทักษะ เรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสำรวจ มีดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ที่นักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยวีชีนอร์มอล และมหาวิทยาลัยฉู่ฉงนอร์มอล
2. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคำภาษาไทยของชาวไทยและชาวต่างชาติ
3. รวบรวมคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวนคำ 320 คำ จากรายการคำนาม ของ ภิญญาดา ทวีสุข (2555 : บทคัดย่อ) แล้วนำไปจัดทำเป็นแบบสำรวจการใช้
4. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจในด้านรูปแบบ เนื้อหา ภาษา และความถูกต้อง เหมาะสม
5. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงความถูกต้อง เหมาะสม ของรูปแบบ เนื้อหา ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามแต่ละหมวดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
6. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 300 คำ ไปให้นักศึกษาชาวจีนจำนวน 22 คน ทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น (α) และค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
7. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยฉู่ฉงนอร์มอล และนักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยวีชีนอร์นอล รวมจำนวน 69 คน

8. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายของนักศึกษาจีนที่ตอบผิดมากที่สุดมาเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด และหาคำร้อยละของคำลักษณนามที่นักศึกษาจีนที่ใช้ผิด

9. นำคำลักษณนามจากคำนามภาษาไทยที่นักศึกษาชาวจีนตอบผิดจำนวน 108 คำ มาจำแนกเป็นหมวดหมู่ จำนวน 7 หมวดหมู่ เพื่อนำมาสร้างสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาจีน

การสร้างแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบฝึกทักษะ มีดังนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติและหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

2. วิเคราะห์สื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง มีกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด สามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. วิเคราะห์เนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่นำมาจากแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่นักศึกษาจีนใช้ผิด จำนวน 108 คำ และแบ่งเป็นหมวดหมู่ ตามรูปร่างลักษณะชนิด และคุณสมบัติ และเรียงลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ได้เนื้อหาจำนวน 7 หมวดหมู่

4. กำหนดลักษณะของแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้แก่ มีตัวอย่างประกอบ มีกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีภาพและสีสันสวยงาม

5. สร้างแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 7 เล่ม ตามที่ออกแบบไว้

6. สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพด้านสอดคล้อง เหมาะสม ของรูปแบบและเนื้อหาจำนวน 5 ระดับ

7. นำแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 7 เล่ม และแบบประเมินแบบฝึกทักษะ ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมแล้วนำคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

8. นำแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสม สอดคล้อง ด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบและความถูกต้องจนถึงภาพประกอบ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

9. นำแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายฉบับสมบูรณ์มาให้อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาจีน และนักศึกษาจีน ประเมินความถูกต้อง เหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ให้นักศึกษากลุ่มประชากรทำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ได้จัดเตรียมไว้
3. นำแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมาตรวจสอบว่ามีคำลักษณนามใดที่นักศึกษาทำผิด โดยเรียงลำดับจากคำที่ตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ในการตอบผิดร้อยละ 50 ขึ้นไป และนำมาคำผิดดังกล่าวพัฒนาเป็นสื่อสำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. นำสื่อในนี้คือ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมาขอรับการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม สอดคล้องของด้านเนื้อหา ภาษาและภาพประกอบ โดยผู้ประเมิน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน และนักศึกษาชาวจีน ว่ามีคุณภาพ สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการใช้คำลักษณนามสำหรับนักศึกษาจีนได้

การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS) โดยมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. การตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง เนื้อหาและภาษา ของแบบสำรวจการใช้ คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เชี่ยวชาญ ใช้การหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Objective Congruence)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของ แบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค
3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจ หมายถึง ความสามารถของแบบสำรวจแต่ละข้อในการจำแนกคนที่อยู่ในกลุ่มเก่งออกจากคนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนได้ แบบสำรวจข้อใดมีอำนาจจำแนกดี คนเก่งจะตอบถูก คนอ่อนจะตอบผิด สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าอำนาจจำแนกคือ r
4. วิเคราะห์ความถี่ในการตอบแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage)
5. วิเคราะห์คุณภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยด้านความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง และความสมบูรณ์ของเนื้อหาของแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
6. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารวบรวมและจำแนกคำลักษณนามภาษาไทยที่นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายใช้ไม่ถูกต้อง พบว่า การใช้คำลักษณนามภาษาไทยที่มีความบกพร่องของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อย คำนามที่นักศึกษาจีนตอบผิดมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ คำว่า ที่นอน (คำลักษณนามที่ใช้ ผ่น) ตอบผิดจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 92.75 คำลำดับที่ 108 คำว่า แม่น้ำ (คำลักษณนามที่ใช้ สาย) ตอบผิดจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 คำลำดับที่ 300 คำว่า สมุด (คำลักษณนามที่ใช้ เล่ม) ไม่มีผู้ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 0.00 เมื่อเรียงลำดับตามคำตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.17 ขึ้นไป โดยนำมาจัดหมวดหมู่ตามลักษณะรูปร่างและชนิดได้จำนวน 7 หมวดหมู่ ดังนี้

1.1 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิต จำนวน 17 คำ ได้แก่ ครู ผู้หญิง พระสงฆ์ เจ้าอาวาส แม่ชี สามเณร เจ้าหญิง เจ้าชาย ทหาร ตำรวจ วิศวกร เจ้าหนี้ นกยูง ลิง ปูทะเล ช้างป่า ช้างบ้าน

1.2 คำลักษณนามที่ใช้กับมนุษย์และนามธรรม จำนวน 13 คำ ได้แก่ ยักษ์ เปรต นางไม้ ฤๅษี ปีศาจ ศील ผี รวงวัล การบ้าน ความดี ความคิด กฎหมาย คະແນ

1.3 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะกลม จำนวน 15 คำ ได้แก่ ยางรถยนต์ ถ้วยชาม ถังหม้อ ถาด กระบอง จาน แก้วน้ำ กระละมั่ง ถ้วยกาแฟ แจกัน ถ้วยกระต่าย โคมไฟ กระถาง กระเช้า

1.4 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเล็กยาว จำนวน 19 คำ ได้แก่ เส้นผม แม่น้ำ เชือก ริบบิ้น สายพาน ชิป โซ่ ถนน สายสร้อย เสืออากาศ เสือไฟฟ้า ตะปู ไมโครโฟน คัตเตอร์ กรรไกร แปรงสีฟัน ประทัด รูป ร่ม

1.5 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแบนเป็นแผ่น จำนวน 14 คำ ได้แก่ ใบลา ตัวขนม ภาพยนตร์ ใบขับขี ผ้านามัย กระจกเงา ป้ายทะเบียน ขนมอบัง บัตรประจำตัวประชาชน ที่นอน บัตรเครดิต แผ่นปลิว

ถุงกระต่าย บัตรเชิญ แบบฝึกหัด

1.6 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่เป็น ต้น ดอก หน่อ และกอ จำนวน 16 คำ จำนวน 13 คำ ได้แก่ เห็ด หน่อไม้ กระบองเพชร ดอกมะลิ ดอกไม้ แครอท มะนาว ส้ม ส้มโอ มะม่วง สตรอว์เบอร์รี่ ข้าวโพด มันฝรั่ง มะเขือเทศ แตงกวา หัวไชเท้า

1.7 คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะอื่น ๆ จำนวน 14 คำ ได้แก่ กุญแจ กีตาร์ ลิฟต์ ไม้แขวนเสื้อ แบตเตอรี่ กระดุก หน้ากาก กล้องถ่ายรูป เตียง แวนตา ฟัน เครื่องบิน เตาไรต์ กาต้มน้ำ

2. ผลการพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้พัฒนาสื่อเกี่ยวกับการใช้คำลักษณนามภาษาไทยขึ้นเพื่อแก้ไขการใช้คำลักษณนามที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาชาวจีน คือ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 7 เล่ม จัดทำขึ้นจากคำลักษณนามที่นักศึกษาจีนตอบผิดร้อยละ 52.17 ขึ้นไป โดยผลการประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสม พบว่าอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีนมี

ความเห็นว่ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.48 เมื่อพิจารณาคุณภาพเรียง ลำดับจากมากไปหาน้อยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนำไปใช้มีคุณภาพมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดภาพประกอบมีคุณภาพมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 และด้านภาษาตัวอักษรมีคุณภาพมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 และนักศึกษาจีนมีความเห็นว่แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณา คุณภาพเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยเป็นรายด้าน ด้านการนำไปใช้มีคุณภาพมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 รอง ลงมาได้แก่ด้านการจัดภาพประกอบมีคุณภาพมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 และด้านภาษาและตัวอักษรมีคุณภาพ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การวิจัยเพื่อการพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏ เชียงราย มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถอธิบายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษารวบรวมและจำแนกคำลักษณนามภาษาไทยที่นักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏ เชียงราย ใช้ไม่ถูกต้อง โดยเรียงลำดับที่ตอบผิดมากไปหาน้อย มีค่านามจำนวน 108 คำ คิดเป็นร้อยละ 52.17 ขึ้นไป พบว่า นักศึกษาจีนใช้คำลักษณนามภาษาไทยผิด แสดงว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ คำลักษณนามภาษาไทย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคำลักษณนามในภาษาไทยใช้บอกลักษณะของสามานย นาม (นามทั่วไป) จึงจะได้ความหมายสมบูรณ์ ดัง บรรจบ พันธุเมธา (2556 : 160) กล่าวว่า คำลักษณนาม คือ คำที่กำหนดขึ้นใช้ไว้ท้ายคำคุณศัพท์บอกจำนวนเพื่อยขยายค่านามข้างหน้า บอกรูปร่างลักษณะและชนิด หรือประเภทของคำ ซึ่งแตกต่างจากการใช้คำลักษณนามของภาษาจีน จากงานวิจัยของ Zhang Xiang Qun (1995 : 13 - 42) พบว่า คำลักษณนามภาษาจีนนั้นมีหลายหน้าที่ คือ เป็นได้ทั้งค่านาม คำกริยา และใช้ในการ นับจำนวนและปริมาณ อีกทั้งการใช้คำลักษณนามภาษาจีนมีโครงสร้าง คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณ นาม + ค่านาม (Numeral + Classifier + Noun) ดังตัวอย่าง Liang + Zhi + Mao (สอง + ตัว + แมว) ส่วนโครงสร้างคำลักษณนามภาษาไทยนั้น กันทิมา วัฒนะประเสริฐ (2526 : 18-21) พบว่า ตำแหน่งการใช้ คำลักษณนามนั้น ปรากฏคำลักษณนามในโครงสร้างนามวลี เช่น ค่านาม + คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ดังตัวอย่าง เด็ก 3 คน และตำแหน่งการปรากฏคำลักษณนามในโครงสร้างกริยวลี เช่น คำกริยา + คำบอก จำนวน + คำลักษณนาม ดังตัวอย่าง เทศน์ 3 จบ ซึ่งอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาจีนใช้คำลักษณนาม ภาษาไทยไม่ถูกต้อง

2. ผลการพัฒนาสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ได้แก่ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ซึ่งผู้วิจัยจัดทำขึ้นจากคำลักษณนามที่นักศึกษาจีนตอบผิด ร้อยละ 52.17 โดยผลการประเมิน คุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย พบว่า อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีนมีความเห็นว่แบบฝึกทักษะเรื่อง คำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย มีคุณภาพอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48 และนักศึกษาจีนมีความเห็นว่แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย

สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.50 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงรายมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือโดยเริ่มจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติและหลัก จิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย จึงทำให้ได้สื่อการเรียน การสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ อีกทั้งเนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะดังกล่าวได้นำ มาจากแบบสำรวจการใช้คำลักษณนามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่นักศึกษาจีนใช้ผิด คิดเป็นร้อยละ 52.17 ขึ้นไป และแบ่งเป็นหมวดหมู่ตามรูปร่างลักษณะชนิดและคุณสมบัติ และเรียงลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นเช่นนี้ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ กรรณิการ์ ตรีวิเศษ (2548 : 33-34) คือ แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก แบบ ฝึกทักษะที่ดีควรมีความหมายชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำ แบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีภาษาและภาพที่ดี เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และแบบฝึกทักษะที่ดีควรแยกแบบฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่อง ไม่ควรยาวจนเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ ไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึก ทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

3. แบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ประกอบด้วยคำนำ คำชี้แจงการใช้คำแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ใบความรู้ แบบฝึกหัด เฉลยคำตอบ มีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ใช้ภาษาเนื้อหาที่ง่ายต่อการเข้าใจ และมี รูปภาพประกอบคำอธิบาย พรรณิ ช. เจนจิต (2547 : 167 - 168) ได้สรุปแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการ สร้างแบบฝึกและการใช้แบบฝึกไว้ดังนี้ 1) การฝึกหัด การทำซ้ำช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ และคงทน 2) แรงจูงใจช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น 3) การเสริมแรงให้กำลังใจแก่นักเรียนจะ ทำให้นักเรียนภาคภูมิใจและอยากทำงานนั้น ๆ อีก 4) ใช้กฎแห่งผลโดยให้นักเรียนทราบผลการทำงานของ ตน ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างจึงควรมีค่าเฉลยให้นักเรียนตรวจคำตอบได้ทันที โดย ศิวพร ฉายชัยภูมิ (2548 : 33 - 34) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อที่ดีว่า 1) สื่อการสอนควรเหมาะสม ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้มาก ที่สุด 2) มีคำแนะนำและวิธีใช้อย่างละเอียด ง่ายต่อการใช้ และ กรมวิชาการ (2551 : 65 - 67) ได้กล่าวถึง ลักษณะสื่อการสอนว่า สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการเรียนรู้ด้วยสื่อเรื่องคำลักษณนามภาษาไทย ผู้สอนควรมีการแนะนำผู้เรียนก่อนเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามขั้นตอนอย่างเป็นลำดับและครบทุกขั้นตอน
2. ไม่ควรจำกัดเวลาในการใช้สื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความพอใจและตามความสามารถของ ตนเอง
3. ควรมีการปรับปรุงแก้ไขสื่อให้เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อในเรื่องอื่น ๆ เช่น เรื่องชนิดของคำ เพื่อพัฒนาสื่อสำหรับนักศึกษาจีนให้มากขึ้นและมีความหลากหลาย
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้สื่อที่หลากหลายสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อให้ทราบว่าสื่อชนิดใดมีความเหมาะสมที่สุด
3. ควรทำวิจัยโดยนำแบบฝึกทักษะเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยไปทดลองสอนจริงกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรมา.
- กรรณิการ์ ตรีวิเศษ. (2548). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ไตรยางค์และการผันวรรณยุกต์ ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา.
- กันทิมา วัฒนะประเสริฐ. (2526). *การศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาเชิงใหม่กับภาษา*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- บรรจบ พันธุเมธา. (2523). *ลักษณะภาษาไทย*. พระนคร: ศรีเมืองการพิมพ์.
- _____. (2556). *ลักษณะภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรณี ข. เจนจิต. (2547). *จิตวิทยาการเรียนการสอน : จิตวิทยาการศึกษาสำหรับครูในชั้นเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- ภิญญาดา ทวีสุข. (2555). *การใช้คำลักษณนามและการแปรของการใช้คำลักษณนามตามถิ่นที่อยู่ของผู้พูด : กรณีศึกษาคำลักษณนามที่ใช้ในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. กองวิเทศสัมพันธ์. (2556). *บันทึกความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายกับต่างประเทศ (MOU) ปี 2556*. เชียงราย: กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยฯ.
- วิไลพร จินเมือง. (2545). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- ศิวาพร ฉายชัยภูมิ. (2548). *การพัฒนาชุดสื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.

Zhang Xiang Qun. (1995). *Liang Ci Xiu Ci Shen Mei Lun*. Shan Xi: Shan Xi Ren Min Chu Ban She.